

Гусятниця

Анатолій Дімаров

I

Придбав гусятницю.

Він рік за нею полював: умовляв генерала продати.

Генерал привіз рушницю з війни. Хвалився, що сам Герінг із нею на полювання ходив.

Не рушниця — гармата двоствольна. Танки такою підбивати, а не гусей. Двометрові стволи. Ложе пудове. Золоті гуси по тому ложі летять. А в кожную гільзу шклянка бездимного пороху влезить. Не кажучи вже про шріт.

Генерал з неї жодного разу не вистрілив: хотів ще пожити на світі.

А цьому тільки з нею і полювати. Наїв барило таке, що й трактором з місця не зрушиш. І задниця наче в слона. Для "противесу". Ще й мав "Мерседеса" шикарного, хороми кількомільйонні. То йому що, з отими голодранцями рівнятись? Які полюють із "тулками", мотузиччям перев'язаними.

Врешті вмовив. Одвалив десять тисяч зелених.

Спорядивсь урочисто на відкриття полювання, поїхав.

II

Тільки місце зайняв — припекло, куди й царі пішки ходили. "По-большому".

Вчора ж чаркувались до пізнього. А де чарка, там і наїдків гора. Він і наминав — боявся сп'яніти. Щоб руки не трусилися, коли стане на "зорьку".

"Хай ти згориш!"

Метнувся в кущі разом з гусятницею: ану ж качки налетять! І тільки усівся, вони й налетіли. Хмарою.

Він навскид і смалонув.

Бабахнуло — земля загойдалася. Трьох крижнів з неба змело. Йому ж плече одбило і до землі припечатало.

Та якби ж тільки до землі! А то по вчорашній вечері розмазало. Встиг отакенну купу накласти.

III

Вертався додому без трусів і штанів. Під регіт мисливців.

IV

Продає тепер гусятницю. Дешево. Майже за безцінь. Придбати не хоче?